

KARTAN (4) *sb*

kartan *m a. kartana f.*

Pierwsze a jasne; -an- (3) BielSat (2), BielSjem, -ån- (1) BielSpr.

pl N kartany (2). ◇ A kartany (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Ciężkie działo, armata [cartauna, cartona Łac śr] (4) : Pirwey Szłęgi wypálić/ á potym Kártány/ A za lie będą pádác ony ich párkány. BielSat Nv [idem BielSjem], Nv marg; Działa ku łtrzelaniu bywáią też rozmáite/ iedny wielkie/ drugie łrzednie/ drugie máłe. Z wielkich tłuką mury álbo párkány/ zową ie od łwych znákw/ iáko ná ktorym známię łtoi wyláne [...]. Ale półpolície zową Kártány albo też Borzące BielSpr 74v; BielSjem 36.

MM